

Psalm 110:1

*“HERREN [YHWH] sade till **min Herre** [adoni]: ‘Sätt dig på min högra sida, till dess att jag har lagt dina fiender som en fotapall under dina fötter.’”*

Denna vers används av en del som bevis för att Messias (Jesus) är den evige Guden eftersom kung David här titulerar honom som “min Herre”. Tittar vi däremot på det hebreiska ordet bakom “min Herre” ser vi en viktig skillnad i betydelse. Kung David använde här titeln *adoni* när han syftade på Messias som sin Herre. Detta ord används ALDRIG med syfte på Gud utan enbart när det handlar om skapade varelser av högre dignitet, däribland högt uppsatta människor (domare, kungar, profeter etc). Det ord som istället används för Gud är *adonai* (lång a-vokal).¹ Ett sådant exempel hittar vi några verser längre fram i samma psalm:

”Herren [adonai] är på din högra sida, han krossar kungar på sin vredes dag.”²

Att därför använda Psalm 110:1 som bevis för att Jesus skulle vara den evige Guden är inte teologiskt hållbart eftersom denna vers ger mer belägg emot en sådan lära än för den. En kommentar som visar på detta är *A Catholic Dictionary*:

“In Ps. cx. 1, ‘Jehovah said to my Lord, Sit thou on my right hand,’ the word translated Lord ... is simply the common term for any lord or master (1 Sam. xxii. 12).”³

Det finns dock ett motargument som vissa kristna gärna använder sig av, och det är att vokalen ”-i” i ”adoni” inte fanns med från början i den hebreiska grundtexten. Ursprungligen innehöll den denna text endast konsonanter, men flera hundra år senare utvecklade en grupp judiska rabbiner ett vokalsystem som lades till den hebreiska texten. Det är detta vokalsystem som i dag används när man läser de hebreiska Skrifterna. De som argumenterar emot denna vers menar att vi inte kan lita på dessa rabbiners vokalsättning. Man utgår från att en negativ inställning till kristendomen ledde till att dessa valde ”adoni” istället för ”adonai” i versen för ämnet. Men så här långt i efterhand är det svårt att avgöra om det faktiskt förhöll sig så. Det skulle ha *kunnat* förhålla sig så, men det blir ändå svårt att bevisa. Den andra möjligheten är att dessa rabbiner istället helt och hållet redigerade de hebreiska texterna utifrån en genuin Gudsfruktan, oberoende av yttre påverkan. Men vilket alternativ som än stämmer är det ändå möjligt, med hjälp av Nya testamentet, att komma fram till om dessa rabbiner gjorde rätt eller fel i vokalsättningen av Psalm 110:1. Låt oss börja med Petrus undervisning på pingstdagen när han citerade denna vers:

*”Israeliter, lyssna till dessa ord: Jesus från Nasaret var **en man som Gud bekände sig till** inför er genom kraftgärningar, under och tecken, som **Gud genom honom** utförde mitt ibland er, så som ni själva vet ... Det är denne Jesus som **Gud har uppväckt**, och vi är alla vittnen till det. Sedan **han nu genom Guds högra hand har blivit upphöjd och av Fadern tagit emot** den utlovade helige Ande, har han utgjutit detta som ni ser och hör. Ty David har inte farit upp till himlen. Men han säger: Herren sade till min Herre:*

¹ Brown, Francis, Driver, S. R., & Briggs, Charles A. *The Brown-Driver-Briggs Hebrew and English Lexicon*. Hendrickson Publishers, 2005 (s. 10-11).

² Ps. 110:5

³ Addis, William E. & Arnold, Thomas. *A Catholic Dictionary*. Routledge & Kegan Paul Limited, 1960 (s. 807).

*Sätt dig på min högra sida, tills jag har lagt dina fiender som en fotpall under dina fötter. Därför skall hela Israels folk veta att denne Jesus som ni korsfäste, **honom har Gud gjort både till Herre och Messias.***⁴

Om vi ser till sammanhanget, såg verkligen Petrus på Jesus som *adonai* (Gud) och inte *adoni*? Är det inte istället ganska uppenbart att han identifierade Jesus som en *tjänare* åt den Guden (Apg. 3:13, 26; 4:27, 30)? Petrus sade att Jesus var ”en **man** som Gud bekände sig till”. Han sade inte att Gud hade blivit en man. Här hade annars Petrus ett utmärkt tillfälle att avslöja för åhörarna att deras Gud hade kommit ner som människa, men istället sade han det motsatta. Vidare är det inte första gången i Nya testamentet det står att Gud gjort något *genom* Jesus. Inte heller är det första gången det står att Gud har uppväckt Jesus från de döda. Jesus var med andra ord helt och hållet beroende av Gud för sitt uppvaknande. Skulle Gud inte ha uppväckt honom, hade i så fall en bit av Gudomen försvunnit för alltid. Bara det faktumet borde få fler kristna att ta tid för eftertanke om vem Jesus egentligen är. Inte heller är det första gången det står i Nya testamentet att Gud har *upphöjt* och *gjort* Jesus till det han är i dag. Ingenting Jesus har och är beror av honom själv utan ALLT har blivit honom givet.

Ett annat ställe i Nya testamentet Psalm 110:1 finns citerad är i Hebreerbrevet 1:13: ”*Till vilken av änglarna har han någonsin sagt: Sätt dig på min högra sida, tills jag har lagt dina fiender som en fotpall under dina fötter.*” Då detta citat finns med i ett kapitel med texter som kräver ett särskilt studium, hänvisas läsarna till de artiklar som går igenom dessa. En viktig sak som dock skall tas upp här och som borde leda till tid för eftertanke, är att om Hebreerbrevets författare såg på Jesus som Gud, varför gjorde han då denna jämförelse mellan Jesus och änglarna (vilket gäller större delen av första kapitlet). Jesaja säger att ”*vem vill ni likna Gud vid, vad vill ni jämföra honom med?*” (Jes. 40:18). Ja, varför ville brevets författare jämföra Jesus med änglarna om hans förståelse var att Jesus var Gud? Är det inte ganska absurt att jämföra det skapade med Skaparen själv? Vi skall även se på en text av Paulus där han förmodligen hade Psalm 110:1 i åtanke:

*”Han (Jesus) måste regera tills han har lagt alla fiender under sina fötter. Som den siste fienden berövas döden all makt, ty allt har han lagt under hans fötter. Men när det heter att allt är lagt under honom, så är det uppenbart att den är undantagen som har lagt allt under Kristus. Och när allt har blivit lagt under honom, då skall Sonen själv underordna sig den som har lagt allt under honom, för att Gud skall vara allt i alla.”*⁵

I slutet på denna text står det att ”*när allt har blivit lagt under honom, då skall Sonen själv underordna sig den som har lagt allt under honom.*” Visar verkligen dessa ord att Jesus är Gud? Det står att Gud är den som skall *lägga* allt under Jesu fötter. Borde inte detta vara ett tillräckligt belegg för att något inte står rätt till. Hur kan Gud lägga något under sig själv (om vi nu utgår från att Jesus är Gud)? Sedan står det att han skall underordna sig Gud. Men varför skall han underordna sig Gud om han själv är den Guden? Ja, hur är det möjligt för Gud att underordna sig Gud? Slutligen ser vi att detta skall ske ”*för att Gud skall vara allt i alla*”. Helt logiskt betyder detta att både Jesus och vi andra i slutändan inbegrips i orden ”*Gud skall vara allt i alla*”. Men hur kan då Jesus vara den Guden? Därför är det tveksamt om Paulus hade en annan förståelse av psalm 110:1 än vad de rabbiner hade som vokaliserade denna vers.

⁴ Apg. 2:34-36

⁵ 1 Kor. 15:25-28